

Sygn. akt I Cz 124/13

1.POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska

SO Dorota Zientara (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko dłużnicze W. T.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wierzycielki

od zarządzenia Przewodniczącego w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 8 lutego 2013 r. sygn. akt I Co 2735/12

postanawia :

uchylić zaskarżone zarządzenie.

Sygn. akt I Cz 124/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 8 lutego 2013r. Przewodniczący zwrócił wierzycielce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w związku z przejściem uprawnień.

W uzasadnieniu wskazano, że pomimo wezwania, w określonym terminie wierzycielka nie złożyła oryginału tytułu wykonawczego, powołała się natomiast na niemożność wykonania zobowiązania, z uwagi na złożenie tytułu do akt egzekucyjnych komornika.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazano przepis art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to zarządzenie wierzycielka wniosła o jego uchylenie i zasądzenie od dłużnika kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzuciła rażące naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki skutkujące zwrotem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności oraz art. 788 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie, że dla rozstrzygnięcia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności niezbędne jest przedłożenie tytułu wykonawczego. W oparciu o te zarzuty wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że nie było podstaw do wzywania wierzyciela do uzupełnienia braku formalnego wniosku, gdyż niezłożenie odpisu tytułu egzekucyjnego nie uniemożliwia rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art. 788 § 1 k.p.c.

Wierzycielka wskazała nadto, że nie mogła wykonać zobowiązania, skoro nie była stroną postępowania merytorycznego, nie jest również stroną postępowania egzekucyjnego wszczętego na wniosek pierwotnego wierzyciela. Zdaniem skarżącej kwestionowane zarządzenie prowadzi do uzależnienia możliwości uzyskania klauzuli wykonalności od spełnienia dodatkowych, pozaustawowych wymogów, co w sposób oczywisty narusza przepis art. 788 k.p.c.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie wierzycielki zasługiwało na uwzględnienie.

(...) Sp. z o. o. w S. wystąpiła z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu – orzeczeniu Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 25 lutego 2010r. w sprawie I Nc 371/10 – w związku z przejściem uprawnienia na skutek zawarcia umowy przelewu wierzytelności, wskazując jako podstawę prawną wniosku przepis art. 788 § 1 k.p.c. Zasady postępowania w sprawach o nadanie klauzuli wykonalności regulują przepisy kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności art. 781–786 k.p.c. Nie określają one warunków, jakim powinien odpowiadać wniosek, w tym nie zawierają ogólnego wymogu dołączenia do takiego wniosku tytułu egzekucyjnego, któremu ma być nadana klauzula wykonalności. W związku z tym, zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c., w zakresie wymogów formalnych stawianych takiemu wnioskowi należy stosować ogólne przepisy kodeksu postępowania cywilnego o pismach procesowych, w tym art. 125-130 k.p.c. oraz art. 187 k.p.c. Tymczasem żaden z powoływanych przepisów nie zawiera wymogu załączenia do pisma wszczynającego postępowanie w sprawie dokumentu, nawet mającego istotne znaczenie dla rozpoznania sprawy.

W uzasadnieniu uchwały z dnia 24 października 2001r. (III CZP 53/01, system informacji prawnej LEX nr 49107) Sąd Najwyższy zauważył, że konieczność załączenia do wniosku o nadanie tytułowi klauzuli wykonalności – w analizowanej sprawie bankowego tytułu egzekucyjnego – jest określonym w art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c. warunkiem wynikającym z konieczności poparcia takiego wniosku dowodem z tego właśnie dokumentu. Niedołączenie takiego tytułu do wniosku nie uniemożliwia nadania mu prawidłowego biegu, a zatem taki brak nie może być usunięty w sposób i ze skutkiem przewidzianym w art. 130 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Może natomiast doprowadzić ostatecznie do oddalenia wniosku, jeśli nie zostanie złożony.

Podzielając przytoczone stanowisko należało zauważyć, że skoro powołane wyżej przepisy prawa procesowego nie zawierają wymogu dołączenia do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułu egzekucyjnego (czy tytułu wykonawczego wobec prowadzenia egzekucji sądowej), to wymóg ten nie może być uznany za warunek formalny wniosku w rozumieniu art. 130 § 1 i 2 k.p.c., gdyż przepis ten ma zastosowanie tylko wtedy, gdy wskutek niezachowania warunków formalnych pismo nie może otrzymać prawidłowego biegu. Prawidłowość takiego rozumowania wynika choćby z normy art. 914 § 2 kpc, gdzie ustawodawca jako warunek formalny wniosku o wyjawienie majątku złożonego przed wszczęciem egzekucji uznał właśnie dołączenie oryginału tytułu wykonawczego.

W takiej sytuacji wzywanie wierzyciela do złożenia oryginału tytułu wykonawczego nie znajdowało podstawy prawnej, a skoro tak, to nie było podstaw do wydania przez Przewodniczącego zarządzenia o zwrocie wniosku. Trafnie zarzucono w zażaleniu, że strony nie można obciążać obowiązkiem niemożliwym do realizacji, skoro prowadzona jest egzekucja sądowa na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na rzecz poprzedniego wierzyciela (cedenta wierzytelności), to oczywistym jest, że komornik nie wyda tytułu z akt sprawy.

Zauważyć należy wreszcie, że w odpowiedzi na zobowiązanie wierzyciel wniósł o dołączenie odpisu tytułu egzekucyjnego z akt sprawy I Nc 371/10 oraz zamieszczenie na nim wypisu z sentencji postanowienia o nadaniu

klauzuli wykonalności, co również nie pozwalało na podejmowanie czynności o zwrocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

Z przedstawionych względów należało orzec jak w postanowieniu na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.